Egy szó, amely minden korosztálynak mást jelent. Alsósként csodálkozva néztük a lassan sétáló, gyönyörű ruhás diákokat; ötödik és hatodik osztályban elgondolkodtunk arról, hogy vajon milyen lesz néhány év múlva a ballagók helyén lenni; hetedik osztályban a várakozást és a vágyakozást, hogy milyen jó lesz jövőre ballagni, és bárcsak eltelne már az idő… és nyolcadikban azt vettük észre, hogy egy szempillantás alatt eltelt ez az év, akárcsak mind a nyolc. Az izgatott érzések lassan átcsaptak meghittségbe és szomorúságba, hogy végleg itt kell hagynunk iskolánkat, barátainkat, a rengeteg szép emléket.

A gálaműsor megadta a hangulatát a búcsúzás kezdetének. A tanári karral együtt mosolyogtunk és könnyeztünk, osztálytársainkkal együtt énekeltünk, miközben visszanéztük az elmúlt évek legemlékezetesebb pillanatait képekben. A szerenádon kicsit felszabadultabb hangulatban, gitáros kísérettel énekeltünk, és lovaskocsin utaztunk a városon keresztül.

A bolondballagáson furcsábbnál furcsább sminkben és öltözékben szaladtunk végig az

iskolában, rúzzsal a kezünkben, mulatós dalokat énekelve, és közben rengeteget nevettünk. Majd a jelmezt lecseréltük az ünnepi ruhánkra: következett a díszebéd. A szépen terített asztalok és igazgató úr pohárköszöntője mellett igazi ünnepeltnek érezhettük magunkat.

Képek

Majd eljött a ballagás napja. Az egész iskolát virágok borították, a ballagó diákok ünneplőben jelentek meg. Kicsit szívszorító érzés volt körbenézni társainkon, a termeken és tanárainkon, hiszen mindnyájan tudtuk, hogy végleg elválunk egymástól, és szeptemberben már másik iskolában, néhányan másik városban, új tanárokkal, osztálytársakkal fogjuk kezdeni az következő tanévet. Mégis jó érzés volt még egyszer utoljára végigjárni a termeket, meghallgatni a rólunk szóló beszédet, verseket, dalokat, majd egy közös énekkel büszkén búcsúzni a Szentesi Koszta József Általános Iskola tanári karától és diáktársainktól.

Szentesi Napló cikk a ballagásról
Szeptember végén szabadon ezért a felejthetetlen 8 évért!